

'Wiplala Weer' tinkelt traantjes van geluk

■ Wiplala is er niet in levenden lijve, maar je gelóóft in zijn aanwezigheid.

FOTO: JORIS VAN BENNEKOM

Voorstelling: 'Wiplala Weer', naar het boek van Annie M.G. Schmidt; **tekstbewerking en liedteksten:** Heleen Verburg; **regie:** Monique Corvers; **muzikaal leider en componist:** Gábor Tarján; **spel:** Gabby Bakker, Joost Claes, Ramses Graus, Karin Jansen, Mirthe Klieverik, Eva Knibbe, Onno Roozen; **orkest:** Frans Cornelissen, Michel Lamers, Peter Sambros, Marieke Sniijders, Rombout Stoffers; **gezien:** Stadsschouwburg Utrecht; **info en spellijst:** www.het-filiaal.nl

waarop een traantje lag. 'Een heel klein treurig traantje. (...) Wat had hij toch een hopeeloos bestaantje.'

Op het eind komt alles goed en bezingt zangeres Karin Jessica Jansen er gelukkig nog eentje van geluk.

Maaïke Staffhorst

★★★★☆

het publiek gezien te worden. Maar toch voel je en gelóóft je zijn aanwezigheid.

De grootste verrassing van deze voorstelling is de muziekkeuze. Op het podium speelt live een orkestje. De muziek en de liedteksten zijn nieuw gemaakt, want het verhaal is nooit als musical bedacht. Hoewel de teksten in een zekere Annie M.G.-stijl zijn geschreven, klinkt de uitvoering als echte popmuziek. Geïnspireerd door muziek uit de jaren zestig en zeventig horen we eerder Supertramp-klanken dan Harry Bannink-geluiden. De bijbehorende cd is dan ook een aanrader voor in de auto terug naar huis. Lekker in het gehoor liggen *Goeie Soep*, *Kip en televisie* en *Arme meneer Peters*. Ontroerend is het steeds terugkerende liedje over het wangetje van Wiplala,

worden omgetoverd, kruipen zeven acteurs in verschillende rollen. Er wordt vlot gespeeld, met veel expressie. Met gekke grote gebaren krijgt vooral de tot hond 'betinkelde' fabrieksdirecteur de kleinsten in het premièrepubliek aan het lachen. Voor ouderen zijn er andere grappige accenten bedacht, zoals bijv. de flirtscènes tussen de fabrieksdirecteur en zijn vrouw.

Er blijft ook ruimte voor suggestie, die het spel voor alle generaties spannend houdt. Zo is Wiplala te klein om door

der Blom, dochter Nella Della en zoon Johnnes in crisistijd. Er is nauwelijks geld voor eten en als vader niet gauw een baan vindt, loopt het gezin de kans uit huis te worden gezet. De kinderen roepen de hulp in van Wiplala, ook al is de kleine magiër niet zo bedreven in zijn kunstjes. Zo 'betinkelt' hij mensen met gemak om tot hond of lijster, maar lukt het hem niet altijd zijn daden terug te draaien.

In een speels decor, dat van keuken in een mum van tijd tot kantoor of lindelaantje kan

■ FAMILIEMUSICAL
Hij is geen kabouter maar een wiplala. En zo heet hij ook. Annie M.G. Schmidt schreef in 1957 haar eerste boek over dit piepkleine mannetje dat kan tinkelen (een soort toveren). In 1962 volgde *Wiplala Weer*. Van dit mooie sprookje maakte het Utrechtse jeugd- en muziektheatergezelschap Het Filiaal een eigentijdse familiemusical.

Niet dat het verhaal achterhaald is, integendeel. Het zou vandaag geschreven kunnen zijn. Wie de televisieserie over Annie M.G. Schmidt met plezier volgt, zal zich glimlachend een voorstelling kunnen maken hoe dit boek tot stand gekomen is.

In *Wiplala Weer* leven va-